

Tab i økonomisk Henseende, saa staar han dog ikke saa blottet, som Lærlingen er. Lærlingene kunne ikke være tjente med at affediges, naar de daarlige Tider indtræde. Derfor maa der en Bestemmelse ind i Loven, som siger at kun den Mester, om hvem man bestemt veed, at det er en Mand, som ikke vil optræde overfor sine Lærlinge saaledes, at de udsættes for at gaa for Lud og koldt Vand — som man siger — og at de i daarlige Tider affediges, naar han ikke har noget mere at bestille, maa holde Lærlinge, og at vi komme ind paa, at de Mestres som handle saa samvittighedsløst overfor Lærlinge, ikke maa betros at uddanne Lærlinge. Jeg har som sagt i et tidligere Udvalg stillet Endringer i den Retning, og hvis det skulde betros mig at komme ind i et eventuelt Udvalg, vil jeg selvfølgelig arbejde for det paany, samtidig med, at jeg bestræber mig for, at fag- og fagkundige Autoriteter komme til at bedømme Forholdet mellem Mesteren og Lærlingen og i det Hele taget besatte sig med de økonomiske Spørgsmaal mellem Arbejdsgivere og Arbejdere.

Chr. Jensen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds mente ikke, det var rigtigt, naar jeg havde udtalt mig om, at ingen Mester med Bestemthed kunde sige, at han kunde udlære en Dreng paa 5 Aar. Enhver kjender bedst sit eget Fag. Jeg vil kun sige, at i Malerfaget kunne vi bedst faae dette Spørgsmaal afgjort ved at henvende os til Malerlauget. Der er vist Ingen, der vil garantere Lærlingerne for, at de kunne udføre Svendestykke efter 5 Aars Forløb. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at Lærlingen skal udføre en Tegning, som skal forelægges en Professor, der bedømmer den. Den bliver bedømt af Akademiet. Er Tegningen ikke udført, som den skal være, bliver den, selv om det er milde Dommere, dog kasseret, og det sinder Lærlingen saaledes, at han kommer til at gaa til næste Kvartal. Tegningen bliver bedømt først, og er den antagen, bliver han betroet til at male efter Tegningen. Det ærede Medlem taler, som om det alene var Mesteren, der oplærte Drengen. Nei, saaledes forholder det sig ikke. Han gaar paa teknisk Skole hver Aften to Timer og tegner, og saa gaar han om Vinteren et Par Maaneder for at oplæres i at male, saaledes som der skal males til de Svendestykker, som skulle udføres. Det ligger altsaa i Forjæmelse hos Mesteren, om Lærlingen ikke kan udføre sit Svendestykke. Til det daglige Arbejde, som fordrer hos Mesteren, skal der ikke videre teknisk Øvelse,

det læres af sig selv. Den Lærdom, der hører til for at kunne smøre med en Pensel, kan snart erhverves, men det, som udfordres til en Prøve efter de Fordringer, som nu opstilles, det skal der mange Aars Arbejde til. Hverken den tekniske Skole eller nogen Mester vil kunne gaa ind paa at paatage sig den Forpligtelse at oplære Lærlingen til at udføre en saadan Prøve indenfor den nævnte Tid. Hvad den Fordel angaar, som jeg omtalte, at Mestrene maatte have, hvis det da ikke skulde blive for vanstelig for Folk at faae deres Børn uddannede, skal jeg blot gjøre nogle Bemærkninger. Vi se jo i det daglige Liv, og vi kunne se det i det ærede Medlems eget Fag, at der ikke bliver mange Lærlinge oplærte. Hvor mange Skrædderlærlinge blive vel uddannede her i Kjøbenhavn? Vel næppe Halvdelen. Den anden Halvdel kommer udenlands fra, fra Sverige, fordi der ikke oplæres Skræddere her lige saa lidt som Skomagere. Det, der ligger til Grund derfor, er, at Mestrene se deres Fordel ved ikke at have Svende paa deres Værksteder. De give Arbejdet hjem, og der kunne Svendene saa gjøre det færdigt, og saa faae de deres Penge for det. Det have de nemmere ved, saa have de ingen Udgift til Værkstedshold, og de have ikke den Gene, at skulle tilse deres Dreng; thi de have ingen Dreng, da de naturligvis ikke holde Værksteder for Drengene alene. Hvad det angaar, at man ikke skal se paa sin egen Fordel, vil jeg dertil sige, at Menneskene jo en Gang ikke ere saa gode, som de burde være, og jeg tror, at vi ikke nogen Sinde komme til at opleve, at ikke Enhver i sin Gjerning søger at tjene, hvad han kan.

B. Holm: Jeg skal ikke komme ind paa nogen længere Diskussion med det ærede Medlem om Forholdene indenfor de enkelte Fag. Vi staa jo ikke her paa nogen Maler- eller Skræddergeneralforsamling for at drøfte de forskjellige Fags forskjellige Forhold, hvor hurtig man er i Stand til at oplære i dem, og deslige. Det hører jo hjemme i Fagforeninger eller paa Generalforsamlinger i vedkommende Fag. Min Mening er den, jeg udtalte før, at, naar det er en dygtig Fagmand, der er i Stand til at paatage sig Uddannelse af Lærlinge, da kan han ikke med Føje sige: Jeg kan ikke uddanne en Lærling i Løbet af 5 Aar saaledes, at jeg kan være bekendt at lade ham aflægge Prøve. En Mester, der siger det, burde ikke betros til at uddanne Lærlinger. Det ærede Medlem siger, at der er mange Ting, der skal iagttages, der er den tekniske Skole og meget andet. Sa naturligvis: men jeg antager, at der er en anden